

วิธีที่ง่ายตายที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการเพียรพยายาม คือ การมีสภาพในรูปที่ไม่มีตัวตน

ด้วยความรักที่มีต่อลูกๆ บัฟฟาตาเข้ามาสู่เสียง จากการอยู่ในสภาพของนิพพานที่อยู่เหนือเสียง เพื่ออะไร? เพื่อที่จะให้ลูกๆ ได้รับประสบการณ์จากสภาพของนิพพานที่อยู่เหนือเสียงเช่นเดียวกับที่ท่านอยู่ เพื่อที่จะพาลูกไปสู่นิพพานบ้านที่แสนหวาน สภาพของนิพพานคือสภาพที่เป็นอิสระจากความคิดในด้านลบ ในขณะที่อยู่อย่างไม่มีตัวตนในสภาพของนิพพาน ลูกก็เข้ามาสู่เสียงในรูปที่มีตัวตน เมื่อเข้ามาอยู่ในร่างกายตัวตน ลูกมีสำนึกของรูปที่ไม่มีตัวตน นั่นผู้ที่ไม่มีตัวตนกำลังพูดด้วยการคำนึงของรูปที่มีตัวตน เมื่อลูกมีสภาพที่ไม่มีตัวตนในสำนึกของลูกในขณะที่อยู่ในรูปที่มีตัวตน ที่เรียกว่าการเข้ามาในคำพูดและการกระทำจากสภาพที่ไม่มีตัวตนผ่านรูปที่มีตัวตน รูปดั้งเดิมคือรูปที่ไม่มีตัวตน และรูปที่มีตัวตนคือสิ่งคำนึง สำนึกของทั้งสองของรูปที่ไม่มีตัวตนและรูปที่มีตัวตนนี้มีพลัง ในขณะที่รับการคำนึงจากรูปที่มีตัวตน อย่าได้ลืมนิพพานที่ไม่มีตัวตน เป็นเพราะลูกลืมนั่นนี้ ลูกจึงต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึง ในชีวิตทางโลกลูกจะจดจำรูปแบบทางร่างกายของลูกโดยอัตโนมัติว่าลูกคือคนนั้นคนนั้น ลูกกำลังทำงานนั้นในเวลานั้น งานเปลี่ยนแปลงไปแต่สภาพของการเป็นคนนั้นคนนั้นของลูกไม่ได้เปลี่ยนแปลงและลูกก็ไม่ได้ลืมนั่นนั้น ในทำนองเดียวกันให้รูปดั้งเดิมที่ “ฉันเป็นดวงวิญญาณไม่มีตัวตน” ควรได้รับการจดจำโดยอัตโนมัติและสม่ำเสมอเมื่อใดก็ตามที่ลูกทำงาน เมื่อลูกมีการตระหนักถึงสิ่งนี้และลูกมีการแนะนำว่า: ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน -การแนะนำหมายถึงความรู้-แล้วลูกรู้จักรูปนั้นด้วยพลังแห่งความรู้ ลูกจะลืมนั่นหลังจากที่รู้สิ่งนี้แล้วได้อย่างไร? ด้วยพลังของความรู้ ลูกจะไม่ลืมนิพพานที่รู้ของร่างกายแม้ว่าลูกพยายามที่จะลืมนั่น ดังนั้นลูกจะลืมนิพพานของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณนี้ได้อย่างไร? ดังนั้นจงถามตนเองเกี่ยวกับสิ่งนี้และฝึกฝน ในขณะที่กำลังเดินเหินและ เคลื่อนไหวไปมารอบๆ หรือทำงานใดก็ตาม ให้ตรวจสอบดูว่า: รูปที่ไม่มีตัวตนกำลังทำงานด้วยการคำนึงของร่างกายที่มีตัวตนหรือไม่ และแล้วลูกก็จะมีสภาพของการเป็นอิสระจากความคิดที่เป็นลบ สภาพที่ไม่มีตัวตนและสภาพที่ปราศจากอุปสรรคได้โดยอัตโนมัติ ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากความเพียรพยายาม ลูกพบว่าเป็นความพยายามเมื่อลูกสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จากนั้นลูกก็ต้องเพียรพยายามที่จะจดจำ ทำไมลูกถึงลืมนั่น? ลูกควรลืมนั่นหรือไม่? บัฟฟาตากำลังถามว่า: ลูกคือใคร! ลูกมีตัวตนหรือไม่มีตัวตน? ลูกไม่มีตัวตนใช่ไหม? ในขณะที่ไม่มีตัวตนทำไมลูกถึงลืมนั่น? ลูกลืมนิพพานดั้งเดิมของลูกแล้วลูกจดจำสิ่งที่ให้การคำนึง ลูกไม่รู้สึกละอายใจกับตัวเองเพราะสิ่งที่ลูกกำลังทำหรือ? เวลาลูกรู้สึกสนุกใช่ไหม? ลูกลืมนั่นที่แท้จริงแล้วลูกจดจำสิ่งที่ไม่จริง บางครั้งบัฟฟาตารู้สึกประหลาดใจกับลูกๆ ลูกลืมนั่นเองและหลังจากนั้นลูกทำอะไร? ลูกลืมนั่นเองและหลังจากนั้นก็เป็นที่ทุกซ์ ลูกสามารถเรียกพ่อจากรูปที่ไม่มีตัวตนมาอยู่ในรูปที่มีตัวตนเพราะความรักของลูก ดังนั้นลูกไม่สามารถอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนเหมือนกับสภาพของผู้เดียวที่ลูกรักหรือ? บัฟฟาตาไม่สามารถทนเห็นลูกๆ ทำงานหนัก นายผู้ทรงพลังอำนาจและความลำบากตรากตรำ ลูกเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจคือผู้เป็นนายของทุกพลัง ไม่ว่าลูกจะปลุกเรียกพลังใดก็ตามด้วยความคิดบริสุทธิ์พลังนั้นก็จะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกผู้เป็นนาย ผู้เป็นนายซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่มีพลังทั้งหมดจะต้องทำงานหนักเช่นนั้นหรือ หรือเขาจะออกคำสั่งกับผู้รับใช้เหล่านั้นด้วยความคิดที่บริสุทธิ์? เขาจะทำอะไร? ลูกคือราชาใช่ไหม? หรือลูกเป็นปวงประชา? โดยทั่วไปแล้ว ลูกที่มีค่าจะลูกเรียกว่าอะไร? เขาจะถูกเรียกว่าลูกที่เป็นราชาใช่ไหม? ดังนั้นลูกคือใคร? ลูกคือลูกที่เป็นราชาหรือเป็นลูกที่ต้องพึ่งพิง? ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิใช่ไหม? ดังนั้นพลังเหล่านี้และคุณธรรมเหล่านี้จึงเป็นผู้รับใช้ทั้งหมดของลูก ปลุกสิ่งเหล่านี้และสิ่งเหล่านี้จะมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก เพราะการมีความอ่อนแอของพวกเขา ผู้ที่มีพลังจึงพ่ายแพ้แม้ว่าพวกเขาจะมีอาวุธที่ทรงพลัง ลูกอ่อนแอหรือไม่? ลูกเป็นลูกที่กล้าหาญใช่ไหม? ทุกคนจะพูดอะไร ถ้าลูกของผู้ทรงพลังอำนาจนั้นอ่อนแอ? มันจะดูดีไหม? ดังนั้นเรียนรู้วิธีที่จะปลุกเรียกสิ่งเหล่านั้นและออกคำสั่ง อย่างไรก็ตามผู้รับใช้จะเชื่อฟังคำสั่งของใคร? คำสั่งของผู้ที่เป็นนาย นายเองกลายเป็นผู้รับใช้ คนที่ทำงานหนักคือผู้รับใช้ใช่ไหม เวลาลูกมีอิสระจากการทำงานอย่างหนักของจิตใจนี้หรือไม่? การทำงานอย่างหนักด้วยร่างกายของลูกเมื่อรับใช้ยกย่าเป็นเรื่องที่แตกต่างออกไป นั่นก็จะดูเหมือนไม่ทำงานหนักเมื่อลูกเข้าใจถึงความสำคัญของการงานรับใช้ของยกย่า เมื่อดวงวิญญาณที่มีการติดต่อกันมาที่มธุบันและพวกเขาได้เห็นว่าอาหารนั้นลูกเตรียมไว้สำหรับผู้คนจำนวนมากมายเพียงใด และในเวลาเดียวกันทุกสิ่งทุกอย่างก็เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน พวกเขาสงสัยว่าลูกสามารถทำงานที่หนักเช่นนั้นได้อย่างไร พวกเขาประหลาดใจจริงๆ ว่างานที่ใหญ่โตเช่นนั้นดำเนินไปได้ได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามผู้ที่ทำสิ่งนี้จะพิจารณาว่างานใหญ่เช่นนั้นว่าเป็นอย่างไร? เนื่องจากความสำคัญของการงานรับใช้ ทุกสิ่งจึงดูเหมือนเป็นเกม ดูเหมือนว่าจะไม่ทำงานหนัก รูปแบบของการงานหนักเปลี่ยนไปเพราะลูกถึงความสำคัญนี้และเพราะลูกรักพ่อ ดังนั้นตอนนี้ถึงเวลาแล้วที่จะเป็นอิสระจากการ

ทำงานอย่างหนักของจิตใจ ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาลูกทำงานอย่างหนักกับการแสวงหาด้วยจิตใจ การหมดหวัง และ ร้องเรียกหา เนื่องจากการทำงานหนักในจิตใจของลูก การทำงานหนักเพื่อหารายได้ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ทุกคนที่ลูกถามทุกวันนี้พูดว่าอะไร? การหาเงินนั้นไม่ง่ายเหมือนกับไปบ้านป่าของลูก! ด้วยการทำงานอย่างหนักของจิตใจ ลูกก็เพิ่มการทำงานอย่างหนักเพื่อหาเงินและร่างกายก็กลับมาเจ็บป่วย ด้วยเหตุนี้จึงมีการทำงานอย่างหนักในการทำสิ่งต่างๆด้วยร่างกาย มีงานหนักของจิตใจและทำงานหนักเพื่อหาเงิน ไม่เพียงแค่นั้น แต่ทุกวันนี้ยังมีงานหนักเช่นกันในการเติมเต็มความรับผิดชอบของความรักต่อครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน บางครั้งคนหนึ่งก็บูดบึ้ง บางครั้งคนอื่นก็บูดบึ้ง แล้วลูกก็ต้องอยู่อยู่กับการเกลี้ยกล่อมบุคคลนั้นและพยายามกลับมาคืนดีกับเขาหรือเธอ วันนี้บางสิ่งเป็นของลูกและในวันพรุ่งนี้สิ่งนั้นจะไม่ใช่ของลูกหรืออาจจะกลับกัน ดังนั้นลูกจึงเหนื่อยล้ากับการทำงานกับสิ่งทั้งหมดนั้นใช่ไหม? ลูกเหนื่อยล้ากับร่างกาย กับจิตใจ กับทรัพย์สินสมบัติ และกับความสัมพันธ์

ก่อนอื่นบรรพดาจวบสิ้นการทำงานหนักของจิตใจ เพราะเมล็ดคือจิตใจ การทำงานหนักของจิตใจทำให้ลูกสัมผัสกับการทำงานหนักผ่านร่างกายและเพื่อเงิน เมื่อจิตใจไม่ถูกต้องและเมื่อถึงเวลาที่ต้องทำงาน ลูกจะพูดว่า ลูกไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้ในวันนี้ ลูกไม่ใช่จะป่วย แต่ลูกรู้สึกลูกมีไข้สูงถึง 103 องศา ดังนั้นงานหนักในจิตใจของลูกทำให้ลูกได้สัมผัสกับงานหนักผ่านร่างกายของลูก มันก็เหมือนกันกับเงิน ถ้าจิตใจของลูกไม่ค่อยดีเพียงเล็กน้อย ลูกก็จะพูดว่า ลูกจะต้องทำงานมาก นั่นเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะหาเงิน หรือที่บรรยากาศนั้นไม่ดี อย่างไรก็ตามเมื่อจิตใจมีความสุข ลูกก็จะพูดว่า ไม่มีอะไรเป็นเรื่องใหญ่ เป็นงานเดียวกันแต่งานหนักของจิตใจจะทำให้ลูกมีประสบการณ์ถึงงานหนักผ่านร่างกาย ความอ่อนแอของจิตใจนำมาซึ่งความอ่อนแอในบรรยากาศ บรรพดาไม่สามารถทนเห็นลูกทำงานหนักด้วยจิตใจของพวกเขาได้ ลูกทำงานหนักมาแล้วเป็นเวลา 63 ชาตเกิด เวลานี้ในชาตเกิดเดี่ยวนี้อันเป็นชาตเกิดแห่งความสุข เป็นชาตเกิดของความรัก เป็นชาตเกิดของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ชาตเกิดของพร เป็นชาตเกิดของการได้รับความช่วยเหลือ แล้วทำไมจึงมีการทำงานอย่างหนักแม้ในชาตเกิดนี้? ดังนั้นเวลานี้จึงเปลี่ยนการทำงานหนักให้เป็นความรัก จบสิ้นสิ่งนั้นด้วยการรู้ถึงความสำคัญของสิ่งนี้

วันนี้บัพและดาดามีการพูดคุยกันอย่างมากมายเกี่ยวกับการทำงานหนักของลูกๆ บัพและดาดากำลังยืมเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกกำลังทำ เกี่ยวกับเหตุผลของการทำงานหนักของจิตใจและสิ่งที่ลูกทำ ลูกได้สร้างลูกๆขึ้นมาทุกประเภท ลูกที่มีความพิการบางคนไม่มีแม้กระทั่งใบหน้า หรือขา หรือแขน ลูกได้สร้างลูกหลานของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ และเนื่องจากลูกได้สร้างสิ่งสร้างนั้นขึ้นมา ลูกจะทำอย่างไร? ลูกต้องทำงานหนักเพื่อหล่อเลี้ยงสิ่งสร้างนั้น เนื่องจากการสร้างสิ่งสร้างเช่นนี้ลูกจึงต้องทำงานให้หนักมากขึ้น แล้วลูกก็เหนื่อยล้าและท้อแท้ใจด้วยเช่นกัน แล้วลูกก็พบว่ามันเป็นสิ่งที่ยากมาก “สิ่งนั้นดีมากแต่ก็ยากมาก” ลูกไม่ต้องการที่จะปล่อยวางและไม่ต้องการที่จะโยยบิน ดังนั้นจะต้องทำอย่างไร? ลูกจะต้องเดิน และการเดินจะต้องใช้ความพยายามอย่างแนบแน่น ดังนั้นเวลานี้จึงหยุดการสร้างสิ่งสร้างที่อ่อนแอ และลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการทำงานหนักของจิตใจ แล้วลูกพูดอะไรที่นาขบขัน? พ่อถามว่าทำไมลูกถึงสร้างสิ่งสร้างเช่นนั้น ลูกพูดในสิ่งที่ผู้คนพูดในปัจจุบันว่า: ฉันจะทำอะไรได้ เมื่อพระเจ้าให้สิ่งนั้นมา? ลูกโยนความผิดทั้งหมดให้พระเจ้า ลูกจะพูดอะไรเกี่ยวกับสิ่งสร้างที่ไร้ประโยชน์นี้? ฉันไม่ต้องการ แต่มายามา ฉันไม่ต้องการ แต่สิ่งนี้ก็เกิดขึ้น ดังนั้นจึงกลายเป็นนาย ลูกของผู้ทรงพลังอำนาจ กลายเป็นราชา ความอ่อนแอหมายถึงปวงประชาที่พึ่งพิง ผู้เป็นนายหมายถึงราชาที่ทรงพลัง ดังนั้นจึงเป็นนายและปลุกเรียก นั่งอยู่บนบัลลังก์ที่สูงส่งของสภาพดั้งเดิมของลูก นั่งอยู่บนบัลลังก์และปลุกเรียกพลังซึ่งเป็นผู้รับใช้ของลูก จงออกคำสั่งกับพลังเหล่านั้น! ดังนั้นจึงเป็นไปไม่ได้ที่ผู้รับใช้ของลูกจะไม่ทำตามคำสั่งของลูก จากนั้นลูกจะไม่พูดว่า: “ฉันจะทำอย่างไรดี? เพราะไม่มีพลังที่จะอดทน ฉันจึงต้องทำงานหนัก” “สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะฉันขาดพลังของการปรับตัว” หากผู้รับใช้ของลูกไม่มีประโยชน์สำหรับลูกเมื่อเวลาลูกต้องการ พวกเขาเป็นผู้รับใช้ประเภทไหน? จะเกิดอะไรขึ้นหากผู้รับใช้ของลูกมาถึงเมืองอันเสร็จสิ้นไปแล้ว? เมื่อลูกให้ความสำคัญกับเวลาแล้ว เมื่อรู้ถึงความสำคัญของเวลาผู้รับใช้ของลูกจะปรากฏตัวในเวลาที่คุณต้องการ หากพลังหรือคุณธรรมใดๆไม่ปรากฏขึ้นมาในเวลาที่คุณต้องการ ก็พิสูจน์ได้ว่าผู้เป็นนายไม่รู้ถึงความสำคัญของเวลา ดังนั้นลูกควรทำอย่างไร เป็นการดีที่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์หรือเป็นการดีที่จะทำงานหนัก? ขณะนี้ไม่จำเป็นต้องให้เวลากับสิ่งนี้ ลูกชอบทำงานหนักหรือลูกชอบการเป็นนาย? ลูกชอบสิ่งไหนมากกว่ากัน? ลูกได้รับการบอกว่าสำหรับสิ่งนี้จึงเฝ้าแต่ฝึกฝนเพียงสิ่งเดียวอย่างสม่ำเสมอ “ฉันผู้ไม่มีตัวตน กำลังทำงานนี้ด้วยการคำนึงของร่างกายที่มีตัวตน” กลายเป็นคาราวินฮาร์และทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นผ่านอวัยวะทางร่างกายของลูก หากลูกรักษารูปที่ไม่มีตัวตนที่แท้จริงของลูกไว้ในสำนักของลูก คุณธรรมและพลังของรูปที่แท้จริงก็จะปรากฏออกมาโดยอัตโนมัติ รูปของลูกเป็นเช่นไร คุณธรรมและพลังของรูปแบบนั้นก็จะเริ่มลงมือทำโดยอัตโนมัติ เมื่อคุณมารีกลายเป็นแม่ และแล้วในรูปของการเป็นแม่

คุณธรรมและพลัง เช่นการรับใช้, การสละทิ้ง, ความรัก, การรับใช้ที่ไม่รู้เหน็ดเหนื่อย และพลังทั้งหมดจะปรากฏออกมาโดยอัตโนมัติ ดังนั้นด้วยการจดจำรูปที่คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลายของลูก คุณธรรมและพลังเหล่านี้จะปรากฏขึ้นมาโดยอัตโนมัติ รูปแบบจะสร้างสำนึกและสภาพขึ้นมาโดยอัตโนมัติ ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? จบสิ้นคำว่า “ทำงานหนัก” ในชีวิตของลูก ลูกพบบางสิ่งที่ยากเพราะลูกต้องทำงานหนัก เมื่องานหนักจบสิ้นลง คำว่า“ยาก”ก็จะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติเช่นกัน อ้อชะ

ถึงผู้ที่ทำให้สิ่งที่ยากเป็นสิ่งที่ง่ายอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่เปลี่ยนงานหนักให้กลายเป็นความรัก ถึงผู้ที่สัมผัสถึงพลังและคุณธรรมที่สูงส่งของพวกเขาด้วยสำนึกในรูปดั้งเดิมของพวกเขา ถึงผู้ที่ให้การตอบสนองของความรักต่อผู้เป็นพ่อเสมอ ถึงผู้ที่ทัดเทียมกับพ่อ ถึงผู้ที่นั่งอยู่บนที่นั่งที่สูงส่งของสำนึกที่สูงส่งเสมอ และในฐานะผู้เป็นนายที่ทำงานผ่านผู้รับใช้ของพวกเขา ถึงลูกที่เป็นราชาเช่นนั้น ลูกผู้เป็นนาย ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดา

บัพดาพบบราเธอร์และซิสเตอร์ดับเบิลพอร์เรนเนอร์ เป็นการส่วนตัว

งานรับใช้ทำให้ลูกสัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ การไปทำงานรับใช้หมายถึงการมีพ่อเป็นมิตรร่วมทางอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าลูกจะอยู่ในรูปที่มีตัวตนหรือในรูปที่ละเอียดอ่อน พ่อจะอยู่กับลูกที่เป็นผู้รับใช้เสมอ คาราวินฮาร์กำลังทำให้ลูกทำสิ่งนั้น ผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนเคลื่อนไหวไปกำลังทำให้ลูกเคลื่อนไหวไป และลูกทำอะไร? ลูกกลายเป็นเครื่องมือและเล่นเกม ลูกประสบกับสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกเป็นผู้รับใช้เช่นนั้นที่ประกาศสิทธิในความสำเร็จใช่ไหม? ความสำเร็จเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูก ความสำเร็จจะทำให้ลูกได้รับประสบการณ์ของการเป็นดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่จะได้รับลิฟต์แห่งพรจากทุกคน อ้อชะ

เวลานี้ วันนั้นจะมาถึง เมื่อมีเพลงจะออกมาจากปากของทุกคนว่า “มีเพียงผู้เดียวเท่านั้น นี่คือผู้เดียวเท่านั้น” เพียงบทบาทนี้ในละครที่ยังคงหลงเหลืออยู่ ทันทิที่สิ่งนี้เกิดขึ้นความสมบูรณ์พร้อมก็จะเกิดขึ้น เวลานั้นลูกจะต้องนำบทบาทนี้ให้เข้ามาใกล้ การให้ประสบการณ์นี้เป็นวิธีพิเศษที่จะดึงดูด จงเฝ้าแต่ให้ความรู้แก่พวกเขา ให้ประสบการณ์แก่พวกเขา พวกเขาจะไม่พอใจเพียงแค่อิสรณความรู้ ดังนั้นในขณะที่พวกเขากำลังรับฟังความรู้ จงเฝ้าแต่ให้ประสบการณ์แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน แล้วพวกเขาก็จะให้ความสำคัญของความรู้ และเนื่องจากการได้มาซึ่งการบรรลุผลของพวกเขา พวกเขาจะรู้สึกถึงความจริงจังและความกระตือรือร้นนั้นเช่นกัน คำบรรยายของคนเหล่านั้นเป็นเพียงแค่อำนาจที่เติมไปด้วยความรู้เท่านั้น แต่คำบรรยายของลูกไม่เพียงแค่อำนาจที่เติมไปด้วยความรู้ แต่ให้พวกเขามีอำนาจของประสบการณ์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นในขณะที่พูดด้วยอำนาจแห่งประสบการณ์ จงเฝ้าแต่ให้ประสบการณ์แก่พวกเขาต่อไป ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เป็นนักพูดที่ดีสามารถทำให้ผู้คนร้องไห้หรือแม้กระทั่งหัวเราะเมื่อพวกเขาพูด ในความเจ็บปวดพวกเขาก็จะพาผู้ฟังเข้าสู่ความเจ็บปวด พวกเขาทำให้บรรยากาศในห้องประชุมเหมือนกับสิ่งที่พวกเขากำลังพูดถึง นั่นเป็นเพียงชั่วครู่เท่านั้น เนื่องจากพวกเขาสามารถทำเช่นนั้น แล้วลูกผู้เป็นนายของผู้ทรงพลังอำนาจจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้อย่างไร? เมื่อมีคนพูดว่า “ความสงบ” ก็ให้มีบรรยากาศของความสงบ เมื่อมีใครพูดว่า “ความปิติสุข” ก็ให้มีบรรยากาศของความปิติสุข การบรรยายที่ให้ประสบการณ์เช่นนี้จะเป็นการชักธงของการเปิดเผย พวกเขาต้องเห็นคุณสมบัติพิเศษบางอย่าง อ้อชะ เวลาจะเติมพลังให้กับลูกโดยอัตโนมัติ มันสำเร็จแล้ว ลูกเพียงแค่อำนาจทำซ้ำ อ้อชะ

บัพดาพบกับดาดีแจงกี ในช่วงเวลาของการลา

ลูกมีความสุขที่ได้เห็นสิ่งทั้งหมดนี้ ลูกที่รักเป็นพิเศษมีความสุขที่สุดในทุกเรื่องใช่ไหม? ผู้ที่เฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปตามคลื่นแห่งมหาสมุทรแห่งความสุข - มหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด - ก็เฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นสามารถเคลื่อนไหวไปในคลื่นของมหาสมุทรเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกทำอะไรตลอดทั้งวัน? พวกเขาทำอะไรกับใครบางคนที่ไม่รู้วิธีอาบน้ำในมหาสมุทร? พวกเขาจะจับมือเขาและอาบน้ำให้เขาใช่ไหม? นี่คือนานที่ลูกทำ - เคลื่อนไปตามเกลียวคลื่นแห่งความสุข คลื่นแห่งความสุขสันต์ ... ลูกทำเช่นนั้นอย่างต่อเนื่องใช่ไหม? ลูกได้พบงานที่ดีที่จะทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ ลูกยุ่งแค่ไหน? ลูกมีเวลาหรือไม่? ลูกจะยุ่งกับสิ่งนี้เสมอ ดังนั้นเมื่อผู้อื่นเห็นลูก พวกเขาจะทำตามลูกเช่นกัน มันเป็นเพียงความทรงจำระลึกถึงและงานรับใช้และไม่มีสิ่งใดปรากฏให้เห็น สติปัญญาของลูกจะไปทำการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้โดยอัตโนมัติและไม่มีการอื่นเลย ลูกไม่จำเป็นต้องทำให้สติปัญญาของลูกทำงาน มันทำงานโดยอัตโนมัติ สิ่งนี้เรียกว่าผู้ที่เรียนรู้บางสิ่งที่สอนผู้อื่น ลูกได้รับงานที่ดี พอจากไปแล้วทำให้ลูกฉลาดขึ้นใช่ไหม? ท่านไม่ได้ไปแล้ว

ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นหรือ? ท่านไปหลังจากที่ทำให้ลูกฉลาดขึ้นและให้สถานที่กับลูก ลูกมีท่านเป็นมิตรร่วมทางอยู่เสมอ แต่ท่านทำให้ลูกเป็นเครื่องมือ ท่านทำให้ลูกฉลาดและให้ที่หนึ่งแก่ลูก ระบบของการให้ที่หนึ่งเริ่มต้นที่นี่ พ่อเคลื่อนต่อไปหลังจากมอบบัลลังก์ของงานรับใช้และที่หนึ่งของงานรับใช้ให้แก่ลูก ตอนนี้ท่านกำลังเฝ้าดูในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางว่าลูกๆกำลังก้าวไปข้างหน้าอย่างไร ลูกมี มิตรร่วมทางของท่าน และท่านก็เป็นผู้สังเกตการณ์เช่นกัน ท่านกำลังเล่นทั้งสองบทบาท ในรูปที่มีตัวตน ท่านจะถูกเรียกว่าผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และในรูปที่อะแวค ท่านจะถูกเรียกว่ามิตรร่วมทาง ท่านกำลังเล่นทั้งสองบทบาท อัจชะ

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ และได้รับพรโดยการรักษาความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ในทุกลมหายใจ
เช่นที่ลูกให้ความใส่ใจกับการทำให้ลึ้งค์(การเชื่อมโยง)ของการจดจำระลึกถึงเชื่อมต่ออยู่เสมอ ในท่านองเดียวกันให้ลึ้งค์ของงานรับใช้เชื่อมต่ออยู่เสมอเช่นกัน ให้มีการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ในทุกลมหายใจ ; สิ่งนี้เรียกว่าการรักษาความสมดุล ด้วยความสมดุลนี้ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และเสียงจะปรากฏในหัวใจของลูกว่าลูกได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพร ลูกจะกลายเป็นอิสระจากการทำงานหนักหรือต้องต่อสู้รบรา ลูกจะเป็นอิสระจากคำถาม“ อะไร? ทำไม? อย่างไร?” และจะมีความสุขอยู่เสมอ และแล้วลูกจะประสบความสำเร็จในรูปของสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก

คติพจน์: เพื่อที่ประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลจากพ่อ ลูกจะต้องมีใบประกาศนียบัตรของตัวเองอยู่กับลูกและมิตรของลูกจะเป็นอิสระจากอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***